

tekst:
Hans Smeenk

Het Klaverblauwtje

Het Klaverblauwtje is een eenvoudig getekend blauwtje. Geen opsmuk in de vorm van randvlekken of oranje halve manen: slechts één rijtje witgerande zwarte stippen en een sporadisch vlekje siert de onderzijde van zowel voor- als achtervleugel. De bovenzijde van het mannetje is diep violet-blauw, sterk dooraderd. Het wijfje volgt het mannetje in zijn eenvoud: van boven egaal bruin, van onderen met dezelfde tekening als het mannetje.

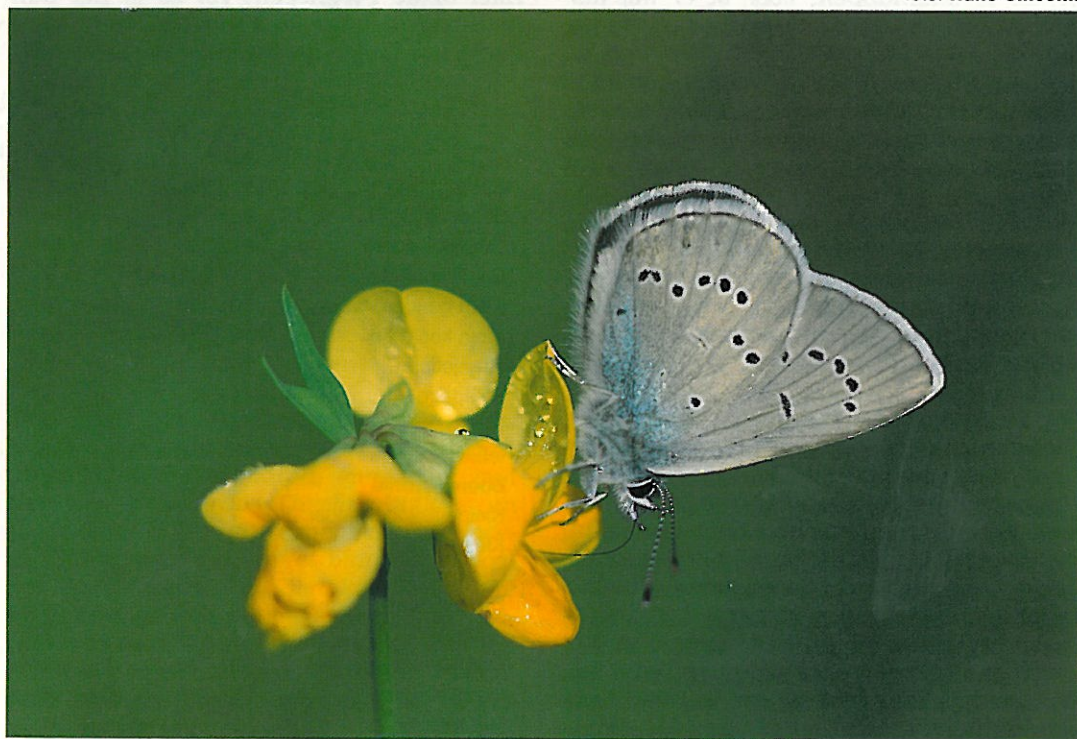
de Zwitsers dit gedeelte van de rivier tot natuurreserveaat hebben bestempeld. Want een Hollands landschap is zeldzaam in Zwitserland.

Zonneschijn na regen, de natuur verdampft. Aan beide zijden van het jaagpad een bloemenweelde: Kattestaart, Munt en Rolklaver. En op het geel van de Rolklaver de opvallende kleur van een blauwtje: het Klaverblauwtje (*Cyaniris semiargus*)! Slechts één exemplaar....

Uitgerekend op dat moment geen fototoestel bij de hand. De volgende ochtend terug, weer lopen over het jaagpad. Was het hier of nog honderd meter verder? En dan blijkt de plaatstrouw van dit vlindertje, je vindt hem terug. En je maakt een serie vlinderportretten die je thuis in je eigen Hollandse landschap niet meer kunt maken.

Want bij ons is het Klaverblauwtje sinds 1974 uitgestorven. Gelukkig is hij in 1993 weer gezien in Zuid-Limburg, dus wie weet....

foto: Hans Smeenk

Het Klaverblauwtje bij de Reuss in Zwitserland.

Kievitten, Blauwe reigers en een Klaverblauwtje

12 juli 1993. De Reuss, een rivier in Noord-Zwitserland. Kieviten, Kleine karekieten, Blauwe reigers, Futen en in een dode boom een Aalscholver. Het lijkt bijna een Hollands landschap. Vandaar dat

Waarom komt hij nog wel voor in dit Hollands-Zwitserse landschap, maar vrijwel niet meer in Nederland?

Een tweede ontmoeting met het Klaverblauwtje afgelopen zomer in de Ardeche gaf een mogelijk antwoord op deze vraag.

Tweede helft juli 1993. Albloussièr. Naast de camping ligt een glooiend weiland, zo te zien reeds enige tijd geleden

gemaaid. Nu ligt het er weer bij als een ideale klaverweide. Veel Rode klaver in grote, forse pollen van wel 60 cm hoog, minstens zoveel Witte klaver, maar dan laag bij de grond en er tussen het geel van de Rolklaver. Dit alles gerangschikt tot een groot mozaïek. En hier ontmoette ik opnieuw het Klaverblauwtje en nu in redelijke aantallen, zowel mannetjes als vrouwtjes.

Al fotograferend ontdek je soms toevallig interessante dingen. Een vrouwtje zittend op een bloemhoofdje van de Rode klaver, kromt opeens haar achterlijfje en laat diep in de bloemkroon een eitje achter. Later zag ik dit gedrag nog twee keer, steeds in de namiddag en toen op bloemhoofdjes nog grotendeels in de knop. Op een bloemhoofdje bleven twee eitjes achter, dicht bij elkaar.

Het Klaverblauwtje vliegt van mei tot augustus in twee generaties met soms nog een gedeeltelijke derde generatie tot begin oktober. Misschien is ons klimaat niet helemaal geschikt om twee generaties groot te brengen. Of neemt de Rode klaver een sleutelpositie in in het leven van het Klaverblauwtje? Gezien de lange vliegtijd moet de Rode klaver het gehele jaar door aanwezig zijn. Bovendien overwintert het rupsje in een verdord bloemhoofdje van deze klaver.

'Klaverweide'

Is er in Nederland geen plaats meer voor het Klaverblauwtje? Onze weilanden zien er immers toch prachtig groen uit? Grasgroen. Maar grasgroen is bijna synoniem aan gifgroen. Zijn er in Nederland nog boerderijen die 'Klaverweide' heten? Laten zij dan snel hun naam veranderen. Of anders hun bedrijfsvoering afstemmen op die naam. Permanente aanwezigheid van de Rode klaver lijkt een eerste vereiste voor een definitieve terugkeer van het Klaverblauwtje.